

करण

करतो

करभ

यम् । इत्यमरः । २ । २ । ५४ ॥ (यथा गीतायां १८ । १४ ।
 “अधिक्षानं तथाकर्त्ता करणञ्च पृथग्विधम्” ॥)
 हेतुः । कर्म । हस्तलेपः । नृत्यप्रभेदः । गीतवि-
 शेषः । (तले व्यवस्थापकस्ताडनविशेषः ।
 यदुक्तं राजकन्दर्पेण ।
 “नृत्यवादित्रगीतानां प्रयोगः प्रभेदिना ।
 संस्थानं ताडनं रोधः करणानि प्रचक्षते” ॥
 अस्य प्रमाणं यथा कुमारः ६ । ४० ।
 “शिरसस्तमेघानां व्यञ्ज्यते यत्र वेष्टनम् ।
 अनुगर्जितसन्दिग्धाः करणैर्भुरजखनाः” ॥)
 क्रियाभेदः । संवेशनम् । कायस्थः । इति मेदिनी ॥
 कायस्थसंहतिः । वर्याणां स्पष्टतादि । योगिना-
 मासनादि । कृतादि । इति हेमचन्द्रः ॥ (सर्वेषा-
 मादिकारणत्वात् विष्णुः । यथा, महाभारते १३ । ११६ । ५४ ।
 “करणं कारणं कर्त्ता विकर्त्ता गृह्णे गृहः” ॥
 लेख्यपत्रसाहित्यादि । यथा मनुः ८ । ४१ ।
 “अर्थेऽप्यव्ययमानन्तु करणेन विभावितम् ।
 दायेऽङ्गनिकस्याय दण्डलेपश्च शक्तिः” ॥
 भावे ल्युट् । कृतिः । यथा रामायणे ४१ । ७५६ ॥
 “धर्मतः प्रेक्षकरणे प्रतीक्षित्यामहे वयम्” ॥)
 करणः, पुं, श्रुद्रावैश्ययोर्जातिजातिविशेषः । इत्यमरः ।
 २ । १० । २ ॥ अयं लिखनवृत्तिः कायस्थ इति
 ख्यातः । इति भरतः ॥ यथा,—
 “श्रुद्राविश्रोक्त करणोऽम्बुधो वैश्यादिजन्मनोः” ।
 इति ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डे १० । अध्यायः ॥ * ॥
 अपि च ।
 “कायस्थे साधने क्लीवं पुंसि श्रुद्राविश्रोः सुते” ।
 इति करणशब्दः र्थे मेदिनी ॥ * ॥ अ. ३ च ।
 “भक्तो मल्लश्च राजन्यात् ब्राह्मणिक्विवरेव च ।
 नटश्च करणश्चैव खसद्रविड एव च” ॥
 इति मानवे १० । २२ ॥ भक्तो मल्लश्चेति । “क्षत्रि-
 यात् ब्राह्म्यात् सवर्णायां भक्तमल्लनिष्क्रिण्वित-
 करणखसद्रविडाख्या जायन्ते । एतान्यप्येकस्यैव
 नामानि” । इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥ * ॥
 तस्य कर्मविपाको यथा,—
 “तिलचौरस्तैलकीटो मूर्द्धि कीटस्त्रिजन्मकम् ।
 ततो भवेत् स्वर्णकारो जन्मैकं दुष्टमानसः ॥
 तमःकुण्डे वर्षशतं स्थित्वा स्वर्णवणिक् भवेत् ।
 जन्मैकश्च दुराचारी जन्मैकं करणो भवेत् ॥
 विश्वैकलिपिकर्त्ता च भक्षदातुर्धनं हरेत् ॥
 कायस्थनोदरस्थेन मातुर्भ्रातृणां न खादितम् ।
 तत्र नास्ति कृपा तस्य दन्ताभावेन केवलम् ॥
 स्वर्णकारः स्वर्णवणिक् कायस्थश्च ब्रजेश्वर ।
 नरेषु मध्ये ते धृताः कृपाहीना महीतले ॥
 हृदयं क्षुरधारामं तेषाञ्च नास्ति रुदरम् ।
 शतेषु सज्जनः कोऽपि कायस्थो नेतरी च तौ ॥
 सज्जुहिः शिवयुक्तिश्च शास्त्रज्ञो धर्ममानसः ।
 न विश्वसेत्तेषु तात स्वात्मकल्याणहेतवे” ॥
 इति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ८५ । अध्यायः ॥
 करणपात्रं, स्त्री, (करणं ज्ञानकर्मादिरूपं इन्द्रियं

चायतेऽनेन । करण + च + करणे + ल्युट् । मस्त-
 कस्य प्रधानकरणे कदशस्य मनसः स्थलत्वात् ।
 करणैस्तदिकर्मैर्गृह्यादिभिः चायते वा इति
 कर्मणि ल्युट् । मस्तकम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 करणीयं, चि, (कर्तुमुचितं कर्तुमर्ह्यं वा । कृ + अनी-
 यर् ।) कर्त्तव्यम् । कार्यम् । इति व्याकरणम् ॥
 (यथा रामायणे ३ । १४ । १० ।
 “मया किं करणीयञ्च इत्युक्ते दिजसन्निधौ ।
 सर्वैरेव च तैरात्तैर्वागिर्यं समुदाहृता” ॥)
 करण्डः, पुं, (कृन् + “कृन्भृञ्” ।) इत्यण्डन् ।
 उणां १ । १२८ । मधुकोषः । मौचाक इति भाषा ।
 अस्तिः । करण्डवपस्ती । दलाकम् । इति मेदिनी
 हेमचन्द्रश्च ॥ वंशदिरचितभाण्डविशेषः समुद्रश्च ।
 इत्यमरः । २ । ५ । १८ ॥ साजि भौपि इत्यादि
 भाषा । (यथा भागवते ५ । १४ । ४ । “एवमेव
 गृह्याश्रमः कर्मक्षेत्रं यस्मिन् न हि कर्माण्युत्-
 सीदन्ति यदयं कामकरणं एष आवासयः” ॥)
 करण्डो, [न्] पुं (करण्डस्यैव आकारोऽस्यास्तीति ।
 करण्ड + इनिः ।) मत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 (मत्स्यशब्देऽस्य गुणादिकथनं ज्ञेयम् ॥)
 करतलः, पुं, (करस्य हस्तस्य तलः ।) हस्ततलः ।
 हातेर तेलो इति भाषा । (यथा । जयदेवः १ । ४५ ॥
 “करतलतालतरलवलयो वलिकलितलखनवंशे”
 अपि च । यथा, श्रीभागवते । ८ । ७ । ४२ ॥
 “ततः करतलीकृत्य व्यापि हालाहलं विषम् ।
 अभक्ष्यन् महादेवः कृपया भूतभावनः” ॥)
 करतालं, स्त्री, (कराभ्यां हस्ताभ्यां दीयमानस्तालो
 यत्र ।) वाद्यविशेषः । यथा,—
 “शिवागारे भल्लकश्च सूर्यागारे च शङ्खकम् ।
 दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुरीचं न त्रादयेत्” ॥
 भल्लकं कांक्षनिर्मितकरतालकम् । इति तिथ्या-
 दितत्त्वे रघुनन्दनभट्टाचार्येण व्याख्यातम् ॥
 करताली, स्त्री, (करताल + गौरादित्वात् डीष् ।)
 वाद्यविशेषः । करताल खरताल इति ख्याता ।
 तत्पर्यायः । करदिः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 करतलध्वनिः । तथा च । “यथा न स्यादालो-
 कपटकरतालीपटुरवः” । इति उद्भटः ॥
 करतोया, स्त्री, (करात् शङ्करस्य हस्तात् च्युतं तोयं
 जलं अस्ति यत्र । अर्ष आद्यच् ।) खनामख्यात-
 उत्तरदेशस्थनदीविशेषः । तत्पर्यायः । सदा नीरा
 २ । इत्यमरः । १ । १० । ३३ । सदा नीरवहः ३ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ गौरीविवाहसमये
 शङ्करकरगलितसंप्रदानतोयप्रभवत्वात्करस्य तोयं
 विद्यतेऽज इति करतोया । आचम्य एतद्वज्रं
 सर्वा नञो रजःखलाः इयं तु न रजखला अत-
 एव सदा सर्वदा नीरमस्या इतिसदानीरा ।
 तथा च स्मृतिः ।
 “अथादौ कर्कटे देवी अहं गङ्गा रजखला ।
 सर्वा रक्तवहा नद्यः करतोयाम्बुवाहिनी” ॥
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (इयं हि तीर्थविशेषः ।
 यथा महाभारते ३ । तीर्थयात्रः पर्वणि । ८५ । ३ ॥
 “करतोयां समासाद्य त्रिरात्रोपपितो नरः ।

अश्वमेधमवाप्नोति प्रजापतिव्रततो विधिः” ॥)
 करद्रुमः, पुं, (करति शाखाः सर्वतः यः । स चासौ
 द्रुमश्चेति ।) कारखरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 करपत्रं, स्त्री, (करेण करात् वा पततीति । पत्र +
 “सर्वधातुभ्यः ण्” इति ण् ।) ककचः । इत्य-
 मरः । २ । १० । ३५ ॥ करात् इति भाषा । (करौ
 पत्रमिव नौरिव यत्र ।) जलक्रीडा । इति जटाधरः ॥
 करपत्रवान्, [त्] पुं, (करपत्राकारपत्रमस्ति यस्मिन्
 मत्पुं मस्य वः ।) तालवृक्षः । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥
 करपत्रिका, स्त्री, (करौ पत्रं नौरिव यस्याः । पत्र
 + कप् + टाप् + अत इत्यम् ।) जलक्रीडा । इति
 जटाधरः ॥
 करपर्णः, पुं, (करो हस्तः तद्वत्पर्यं यस्य ।) भिण्डा-
 वृक्षः । रत्नैरङ्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (एरण्ड-
 शब्देऽस्य विशेषः उक्तः ॥)
 करपल्लवः, पुं, (करस्य पल्लव इव ।) अङ्गुलिः । यथा,
 मार्कण्डेये ८४ । २६ ।
 “करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मान्नुक्त सर्वतः” ॥
 करपात्रं, स्त्री, (करः पात्रमिव यत्र ।) जलक्रीडा ।
 इति हारावली ॥
 करपालः, पुं, (करं पालयति रक्षति । पाल +
 कर्मण्यण् ।) खड्गः । इत्यमरः । २ । ८ । ८६ ॥
 करपालिका, स्त्री, (करपाल + गुवुल् + टाप् अत
 इत्यम् ।) ऋषगदाकारहस्तदण्डः । सेटा इति
 ख्यातः । इति भरतः ॥ एकधारास्त्रम् । इति
 खामी । तत्पर्यायः । ईली २ । इत्यमरः । २ ।
 ८६१ ॥ ईली ३ इति ४ करपालिका ५ । इति
 तट्टीका ॥
 करबालः, पुं, (करस्य बालः पुत्र इव । नखस्य कर-
 जातत्वात् तथात्वम् ।) नखम् । इति शब्दमाणा ॥
 (करं बलति संदणोति बल + अण् ।) खड्गः ।
 इत्यमरटीकायां भरतादयः । करबाल इति भाषा ।
 (यथा, गीतगोविन्दे । १ । १० ॥
 “स्नेहनिवहनिधने कलधसि करबालम्” ॥)
 करबालिका, स्त्री, (कर + बल + गुवुल् + टाप् +
 अत इत्यम् ।) करपालिका । इत्यमरटीकायां
 शायमुकुटादयः ॥
 करभः, पुं, (कृणाति कीर्यतेऽनेन वा । कृन् हिंसायां
 कृश् विक्षेपे वा “कृष्णश्लिङ्गिर्गर्दिभ्योऽभच्” ।
 उणां ३ । १२२ । इति अभच् । करे भाति शोभते
 इति वा । भा + कः ।) मणिवन्नावधिकनिष्ठा-
 पथ्यन्तं करस्य वह्निर्भागः । (यथा, रघुः । ६ । ८३ ।
 “धात्री कराभ्यां करभोपमोः” ॥)
 उद्ग्रशिष्युः । इत्यमरः ॥ २ । ६ । ७५ ।
 करिश्रावकः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥ (यथा
 भागवते ८ । २ । २२ ।
 “सधर्मेतमः करिषिः करेणभि-
 र्वतोमदच्युत्करभिरङ्गदतः” ॥)
 उद्ग्रः । इति मेदिनी ॥ नखनामगन्धद्रव्यम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ कटिः । इति जटाधरः ॥
 करभकाण्डिका, स्त्री, (करभपिण्डं काण्डमस्याः ।